Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Titel: BREV (1848-04-13)

Citation: ”BREV (1848-04-13)”, i *Breve fra danske Krigsmænd*, s. 18. Onlineudgave fra Danmarks Breve: https://tekster.kb.dk/text/letters-000621307-000-shoot-L0006213070000008.pdf (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Breve fra danske Krigsmænd

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

Læs Public Domain-erklæringen

*Breve fra danske Krigsmænd,*

*Hans Jessen til sin Familie,*
*12te Bataillon. Kliplev Sogn ved Aabenraa.*
*Slesvig 13 April 1848.*

Kjære Moder og Søskende!

Altsaa befinder jeg mig nu paa et Sted, hvor jeg aldvig har Været før, men dog som sædvanlig munter og veltilfrebs, og jeg vil Haade at I ere det samme. Den 9 Apvil var en mærkelig Dags. 19for mig, ja en uforglemmelig Dag daade for mig og Eder, at fortælle Eder noget berunt, bruger jeg jo vel ikke, da jeg haver hørt at min egen Broder var felv i Nærheden. I Førstningen da Kuglerne begyndte at synge os om Ørene, da vi drog op imod Dau, blev jeg vigtignok ikke saa ganske godt tikMøde; thi 12 Datallion var just i Spidsen, men da vi først var vigtig i Turen, vidste man slet ikke noget derom at sige, stjøndt Kuglerne trømlede ind imellem Benene paa os. Det gik os jo ganske lykkelig; thi af de Danske blev der kun 3—4 Døde, men henimod 60 Saarede, devimod af Tydskerne blev 300 Døde og Saarede og over 800 Kangnetagen. De flygtede strax, thi ellers harde vi endnu tagen mere til Kange, de drog til Rendsborg; her kandt vi slet ingen Modstand, der var ikke en Mand i Byen af de Fjendtlige. — Vores Konge er kommen hertil Byen idag med at fine Gardere og tildageblerne Armee, og man taker stærkt om, at det bliver til en Afhandling imellem dem, thi Tydskerne kan nu see, at de kan Intet udrette. Overalt i det Danske er vi bleven modtagne med megen Kjærlighed og Fædrelands Varme, men her i Byen var de anderledes sindet. De faae paa os med stye og misfornøiede Blikke og ikke en dansk Kane kom frem i Byen; man kunde skue i deres Ansigter, at de ansaae de Danske vigtig for deres Fjender, stjøndt vi kom der og overalt som deres sande Venner. Men det er nu ogsaa bleven ganske anderledes, da de haver vigtig faaet Grunden at vide, thi Pvinds Honeur har indbildt dem, at vi harde ingen Regjeving, at Kongen var fastsat, og at han saae sig nødsaget til at tage fit tydste Folk i Forsvar og bestytte den for de danske Tyranner. Men nu da vi er kommen, haver de faaet den vigtige Grund at vide, og de anseer ham nu ligesaavel som vi for en Landsforræder, og Han vil ogsaa vist not saae sin Belønning.

Jeg haver denne Gang ikke Tid til at skvive mere, men saasnart jeg har erfaret mere, vil jeg skvive Eder til igjen. Jeg vil haade at vi sees snart igjen, sørg ikke for mig, men tænk, at den Gud vil bevare er uden Fare. Jeg tager Gud med migs. 20paa Reisen. Hits min kjære Lærer, min Fætter, ja alle mine Venner paa det hjerteligste fra mig. Lev vel indtil vi sees igjen.

2*

Eders taknemmelige Søn
Hans Lessen.